

JAN DE DROOMER.

Jan zat met z'n beide zusjes
Op een morgen aan 't ontbijt
En vertelde, onder 't eten,
Dat hij droomde van een geit.

't Geitje trok een mooien wagen
En z'n Vader liep er bij;
Jantje zelf hield zweep en teugels.
O, wat was ons Jantje blij.

Lientje zat met groote oogen
Luist'rend naar 't verhaal van Jan
En ze vroeg — ze was nieuwsgierig —
„Toe, vertel er nog wat van.”

Jammer dat Jan niet kon zeggen,
Waar hij heen reed met de geit,
Noch waar 't geitje was gebleven;
't Was een droom, geen werk'lijkheid.

„Weet je wat,” zei Jan ten slotte,
„Zeur nu niet meer, beste meid;
Vraag 't aan Pa, die zal 't wel weten,
Hij liep immers naast de geit.”

A. L. GERRITSEN.